

ΟΔΗΓΙΑ 92/59/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1992

για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να εκδοθούν τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992' ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων'

ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει οριζόντια νομοθεσία για την ασφάλεια των προϊόντων η οποία επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στους οικονομικούς φορείς γενική υποχρέωση να διαθέτουν στο εμπόριο μόνον ασφαλή προϊόντα' ότι οι νομοθεσίες αυτές διαφέρουν μεταξύ τους όσον αφορά το βαθμό προστασίας που παρέχουν στον άνθρωπο' ότι οι διαφορές αυτές και η έλλειψη οριζόντιας νομοθεσίας σε άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να δημιουργήσουν εμπόδια στις συναλλαγές και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς'

ότι είναι πολύ δύσκολο να θεσπιστεί κοινοτική νομοθεσία για κάθε υπάρχον ή δυνάμενο να δημιουργηθεί προϊόν' ότι χρειάζεται ένα ευρύτατο νομοθετικό πλαίσιο οριζόντιου χαρακτήρα για να καλυφθούν τόσο τα προϊόντα αυτά όσο και τα κενά της ισχύουσας ή μελλοντικής ειδικής νομοθεσίας, προκειμένου ιδίως να εξασφαλιστεί υψηλός βαθμός προστασίας της ασφαλείας και της υγείας των προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 100 Α παράγραφος 3 της συνθήκης'

ότι, συνεπώς, πρέπει να θεσπιστεί, σε κοινοτικό επίπεδο, μια γενική επιταγή ασφαλείας για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά και προορίζονται για τους καταναλωτές ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τους καταναλωτές' ότι, ωστόσο, πρέπει να εξαιρεθούν, λόγω της φύσης τους, ορισμένα μεταχειρισμένα προϊόντα'

ότι η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής, τα επενδυτικά αγαθά και τα άλλα προϊόντα που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στα πλαίσια επαγγελματικής δραστηριότητας'

ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, όταν δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις, στα πλαίσια κοινοτικών ρυθμίσεων, στον τομέα της ασφαλείας των συγκεκριμένων προϊόντων'

ότι, όταν υπάρχουν ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις, για ολική εναρμόνιση, και ιδίως ρυθμίσεις που έχουν θεσπιστεί με βάση τη νέα προσέγγιση, οι οποίες ρυθμίζουν τις υποχρεώσεις όσον αφορά την ασφάλεια των προϊόντων, δεν χρειάζεται να επιβληθούν, στους οικονομικούς φορείς, νέες υποχρεώσεις όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που καλύπτονται από τις ρυθμίσεις αυτές'

ότι, όταν οι διατάξεις μιας ειδικής κοινοτικής ρύθμισης καλύπτουν μόνον ορισμένες πτυχές της ασφαλείας ή ορισμένες κατηγορίες κινδύνου του συγκεκριμένου προϊόντος, οι υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων για τις πτυχές αυτές καθορίζονται μόνο από τις διατάξεις αυτές'

ότι η υποχρέωση τήρησης της γενικής επιταγής ασφαλείας πρέπει να συμπληρωθεί με την υποχρέωση των οικονομικών φορέων να παρέχουν στον καταναλωτή τις σχετικές πληροφορίες και να λαμβάνουν τα ανάλογα μέτρα σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ώστε να είναι ενημερωμένοι για τους ενδεχόμενους κινδύνους που θα μπορούσαν να προκύψουν από τα προϊόντα αυτά'

ότι, ελλείψει συγκεκριμένων ρυθμίσεων, πρέπει να οριστούν κριτήρια για την αξιολόγηση της ασφαλείας του προϊόντος'

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συστήσουν αρχές που θα είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο της ασφαλείας των προϊόντων και οι οποίες θα έχουν τις αναγκαίες εξουσίες για να λαμβάνουν τα ενδεικνύμενα μέτρα'

ότι είναι ιδίως ανάγκη να περιληφθεί, στα ενδεικνύμενα μέτρα, η εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν, με αποτελεσματικό και άμεσο τρόπο, την απόσυρση των επικίνδυνων προϊόντων, που έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά'

ότι, προκειμένου να διαφυλαχθεί η ενότητα της αγοράς, η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται για όλα τα μέτρα που περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή που επιβάλλουν την απόσυρσή του από την αγορά, εκτός από τα μέτρα που έχουν σχέση με συμβάν τοπικού χαρακτήρα και,

(1) ΕΕ αριθ. C 156 της 27. 6. 1990, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1990, σ. 283 και απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 75 της 26. 3. 1990, σ. 1.

εν πάση περιπτώσει, περιοριζόμενο στο έδαφος του οικείου κράτους, ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να λαμβάνονται μόνο στα πλαίσια των διατάξεων της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 30 έως 36¹

ότι, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στην οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾, καθώς και στην απόφαση 88/383/ΕΟΚ της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 1988 που προβλέπει τη βελτίωση της πληροφόρησης στον τομέα της ασφαλείας, της υγιεινής και της υγείας στους χώρους εργασίας⁽²⁾

ότι ο αποτελεσματικός έλεγχος της ασφαλείας των προϊόντων απαιτεί την ίδρυση, σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, ενός συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών για επείγουσες περιπτώσεις που αφορούν την ασφάλεια ενός προϊόντος και ότι, συνεπώς, πρέπει να ενταχθεί στην παρούσα οδηγία η διαδικασία που θεσπίζεται με την απόφαση 89/45/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την καθέρωση κοινοτικού συστήματος γρήγορης ανταλλαγής πληροφοριών όσον αφορά τους κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση καταναλωτικών προϊόντων⁽³⁾ και να καταργηθεί η προαναφερόμενη απόφαση, ότι, εξάλλου, είναι σκόπιμο να περιληφθούν στην παρούσα οδηγία οι λεπτομερείς διαδικασίες που θεσπίζονται με την προαναφερόμενη απόφαση και να δοθεί στην Επιτροπή η εξουσία να τις αναπροσαρμόσει επικουρούμενη από επιτροπή⁴

ότι, εξάλλου, υπάρχουν ήδη ισοδύναμες διαδικασίες κοινοποίησης για τα φαρμακευτικά προϊόντα που καλύπτονται από τις οδηγίες 75/319/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και 81/851/ΕΟΚ⁽⁵⁾, για τις ασθένειες των ζώων που καλύπτονται από την οδηγία 82/894/ΕΟΚ⁽⁶⁾, για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που καλύπτονται από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ⁽⁷⁾ και με τη μορφή του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών σε περίπτωση έκτακτου κινδύνου από ακτινοβολίες το οποίο προβλέπεται από την απόφαση 87/600/Ευρατόμ⁽⁸⁾

ότι, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια, κατά κύριο λόγο και στα πλαίσια των διατάξεων της συνθήκης, ιδίως δε των άρθρων 30 έως 36, να λαμβάνουν τα ενδεικνύμενα μέτρα έναντι των επικίνδυνων προϊόντων που βρίσκονται στο έδαφός τους⁵

ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, οι αποφάσεις που λαμβάνονται για ένα συγκεκριμένο προϊόν ενδέχεται να αποκλίνουν από

το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ότι, οι αποκλίσεις αυτές ενδέχεται να δημιουργήσουν απαράδεκτες διαφορές στην προστασία των καταναλωτών και εμπόδια για το ενδοκοινοτικό εμπόριο⁶

ότι είναι δυνατόν να χρειαστεί να αντιμετωπιστούν σοβαρά προβλήματα ασφαλείας για ένα προϊόν τα οποία επηρεάζουν ή θα μπορούσαν να επηρεάσουν, στο εγγύς μέλλον, ολόκληρη την Κοινότητα ή ένα σημαντικό τμήμα της, και τα οποία, λόγω της φύσεως του προβλήματος ασφαλείας που θέτει το προϊόν, και ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που ισχύουν για το συγκεκριμένο προϊόν ή τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων⁷

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί ένας κατάλληλος μηχανισμός ο οποίος θα επιτρέπει, ως έσχατο μέτρο, τη θέσπιση μέτρων που θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα, υπό μορφή απόφασης που θα απευθύνεται προς τα κράτη μέλη, προκειμένου να αντιμετωπιστούν έκτακτες περιστάσεις όπως οι προαναφερόμενες, ότι, μια τέτοια απόφαση δεν εφαρμόζεται αμέσως στους οικονομικούς φορείς, δεδομένου ότι απαιτείται προηγουμένως η μετατροπή της σε εθνική πράξη, ότι τα μέτρα που θεσπίζονται με τη διαδικασία αυτή μπορούν να έχουν περιορισμένη μόνο χρονική ισχύ και πρέπει να θεσπίζονται από την Επιτροπή η οποία θα επικουρείται από μια επιτροπή αντιπροσώπων των κρατών μελών, ότι, για τη συνεργασία με τα κράτη μέλη, πρέπει να συσταθεί μια ρυθμιστική επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία III εναλλακτική λύση β) της απόφασης 87/373/ΕΟΚ⁽⁹⁾

ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τα δικαιώματα των θυμάτων κατά την έννοια της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων⁽¹⁰⁾

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν ενδεχόμενα ένδικα μέσα ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές, τα οποία περιορίζουν τη διάθεση στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρση ενός προϊόντος⁸

ότι πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα, με βάση την κεκτημένη πείρα, ενδεχόμενης προσαρμογής της παρούσας οδηγίας, ιδίως σε ό,τι αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής και τις διατάξεις για τις επείγουσες περιπτώσεις και τις παρεμβάσεις σε κοινοτικό επίπεδο⁹

ότι, εξάλλου, η θέσπιση μέτρων για εισαγόμενα προϊόντα με σκοπό την πρόληψη των κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία του ανθρώπου πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας,

(1) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. L 183 της 14. 7. 1988, σ. 34.

(3) ΕΕ αριθ. L 17 της 21. 1. 1989, σ. 51.

(4) ΕΕ αριθ. L 147 της 9. 6. 1975, σ. 13.

(5) ΕΕ αριθ. L 317 της 6. 11. 1981, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 58.

(7) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.

(8) ΕΕ αριθ. L 371 της 30. 12. 1987, σ. 76.

(9) ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 3.

(10) ΕΕ αριθ. L 210 της 7. 8. 1985, σ. 29.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Στόχοι, πεδίο εφαρμογής, ορισμοί

Άρθρο 1

1. Σκοπός των διατάξεων της παρούσας οδηγίας είναι να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται εφόσον δεν υπάρχουν, στις κοινοτικές ρυθμίσεις, ειδικές διατάξεις που να διέπουν την ασφάλεια των συγκεκριμένων προϊόντων.

Ιδιαίτερος, όταν μια ειδική κοινοτική ρύθμιση περιέχει διατάξεις που καθορίζουν υποχρεώσεις ασφαλείας για τα προϊόντα τα οποία ρυθμίζουν, σε κάθε περίπτωση τα άρθρα 2 έως 4 δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα αυτά.

Όταν μια ειδική κοινοτική ρύθμιση περιέχει διατάξεις που ρυθμίζουν μερικές μόνον πτυχές ασφαλείας ή μερικές μόνον κατηγορίες κινδύνου των συγκεκριμένων προϊόντων, για τις πτυχές αυτές ασφαλείας ή τις κατηγορίες αυτές κινδύνου εφαρμόζονται αυτές οι διατάξεις.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «προϊόν»: κάθε προϊόν που προορίζεται για τους καταναλωτές ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθεί από τους καταναλωτές, το οποίο χορηγείται στα πλαίσια μιας εμπορικής δραστηριότητας, επ' αμοιβή ή δωρεάν, είτε είναι καινούργες, είτε μεταχειρισμένο, είτε ανακαινισμένο.

Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα μεταχειρισμένα προϊόντα που χορηγούνται ως αντίκες ή ως προϊόντα που πρέπει να επισκευαστούν ή να ανακαινιστούν πριν τη χρήση τους, εφόσον ο προμηθευτής ενημερώνει σχετικά σαφώς το πρόσωπο στο οποίο προμηθεύει το προϊόν

β) «ασφαλές προϊόν»: κάθε προϊόν το οποίο, υπό τις συνθήκες ή ευλόγως προβλεπτές συνθήκες χρήσης, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας χρήσης, δεν παρουσιάζει κανένα κίνδυνο ή μόνον κινδύνους χαμηλού επιπέδου που συμβιβάζονται με τη χρήση του προϊόντος και οι οποίοι θεωρούνται ως αποδεκτοί στα πλαίσια ενός υψηλού βαθμού προστασίας της υγείας και της ασφαλείας των προσώπων, βάσει, ιδίως, των ακόλουθων στοιχείων:

— των χαρακτηριστικών του προϊόντος, και ιδίως της σύνθεσής του, της συσκευασίας του, του τρόπου συναρμολόγησής του και της συντήρησής του,

— των επιπτώσεων που έχει το προϊόν αυτό σε άλλα, στην περίπτωση που είναι ευλόγως δυνατόν να προβλεφθεί ότι τα προϊόντα αυτά θα χρησιμοποιηθούν μαζί,

— της παρουσίας του προϊόντος, της επισήμανσής του, των τυχόν οδηγιών χρήσης του και του τρόπου διάθεσής του, καθώς και κάθε άλλης οδηγίας ή πληροφορίας που προέρχεται από τον κατασκευαστή,

— των κατηγοριών καταναλωτών που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο λόγω της χρησιμοποίησής του προϊόντος, και ιδίως των παιδιών.

Η δυνατότητα επίτευξης υψηλότερου βαθμού ασφαλείας ή προμήθειας άλλων προϊόντων που παρουσιάζουν μικρότερο κίνδυνο, δεν συνιστά επαρκή λόγο για τον χαρακτηρισμό ενός προϊόντος ως ανασφαλούς ή επικινδύνου

γ) «επικίνδυνο προϊόν»: κάθε προϊόν που δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του ασφαλούς προϊόντος κατά την έννοια του στοιχείου β) του παρόντος άρθρου

δ) «παραγωγός»:

— ο κατασκευαστής του προϊόντος, όταν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εμφανίζεται ως κατασκευαστής, αναγράφοντας στο προϊόν το όνομά του, το σήμα του ή οποιοδήποτε άλλο διακριτικό σήμα, ή το πρόσωπο που ανακαινίζει το προϊόν,

— ο αντιπρόσωπος του κατασκευαστή, εφόσον ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, ή, ελλείψει αντιπροσώπου εγκατεστημένου στην Κοινότητα, ο εισαγωγέας του προϊόντος,

— οι άλλοι επαγγελματίες του εμπορικού κυκλώματος, στο μέτρο που οι δραστηριότητές τους μπορούν να επηρεάσουν τα χαρακτηριστικά ασφαλείας ενός προϊόντος που διατίθεται στην αγορά

ε) «διανομέας»: κάθε επαγγελματίας του εμπορικού κυκλώματος, του οποίου η δραστηριότητα δεν επηρεάζει τα χαρακτηριστικά ασφαλείας του προϊόντος.

ΤΙΤΛΟΣ II

Γενική υποχρέωση ασφαλείας

Άρθρο 3

1. Οι παραγωγοί υποχρεούνται να διαθέτουν στην αγορά μόνον ασφαλή προϊόντα.

2. Οι παραγωγοί πρέπει, στα όρια των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους:

— να παρέχουν στον καταναλωτή τις κατάλληλες πληροφορίες που του επιτρέπουν να αξιολογεί τους εγγενείς

κινδύνους που παρουσιάζει το προϊόν κατά τη διάρκεια της συνήθους ή ευλόγως προβλεπτής χρήσης του, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι αμέσως προφανείς χωρίς κατάλληλη προειδοποίηση, και να προστατεύεται από αυτούς.

Παρ' όλα αυτά, η παρουσία της προειδοποίησης αυτής δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση τήρησης των άλλων υποχρεώσεων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία,

- να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που προμηθεύουν, που τους επιτρέπουν να τηρούνται ενήμεροι των κινδύνων που ενδέχεται να παρουσιάζουν τα προϊόντα αυτά και να αναλαμβάνουν τις κατάλληλες δράσεις, συμπεριλαμβανόμενης, εν ανάγκη, της απόσυρσης του συγκεκριμένου προϊόντος από την αγορά για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι αυτοί.

Τα προαναφερόμενα μέτρα περιλαμβάνουν, π.χ., σε όλες τις ενδεικνυόμενες περιπτώσεις, τη σήμανση του προϊόντος ή της παρτίδας του προϊόντος κατά τρόπο που να επιτρέπει την αναγνώρισή του, τη διενέργεια δειγματοληπτικών δοκιμών στα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο και την εξέταση των διατυπωμένων καταγγελιών και την ενημέρωση των διανομέων για την ακολουθούμενη πορεία.

3. Οι διανομείς υποχρεούνται να ενεργούν επιμελώς ώστε να συμβάλλουν στην τήρηση της γενικής υποχρέωσης ασφαλείας, ιδιαιτέρως με το να μην προμηθεύουν προϊόντα, για τα οποία γνωρίζουν ή για τα οποία θα έπρεπε να είχαν κρίνει, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτουν και λόγω της επαγγελματικής τους πείρας, ότι δεν ανταποκρίνονται στην υποχρέωση αυτή. Οι διανομείς πρέπει, ιδίως, στα όρια των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους, να συμμετέχουν στην παρακολούθηση της ασφάλειας των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, ιδίως με τη διαβίβαση των στοιχείων που αφορούν τους κινδύνους των προϊόντων και με τη συνεργασία τους στις δράσεις που αναλαμβάνονται για την αποφυγή των κινδύνων αυτών.

Άρθρο 4

1. Όταν δεν υπάρχουν ειδικές κοινοτικές διατάξεις που να διέπουν την ασφάλεια των συγκεκριμένων προϊόντων, ένα προϊόν θεωρείται ως ασφαλές όταν είναι σύμφωνο προς τις ειδικές εθνικές ρυθμίσεις του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κυκλοφορεί το προϊόν, οι οποίες εκδίδονται στα πλαίσια της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 30 και 36, και οι οποίες καθορίζουν τις απαιτήσεις στις οποίες το προϊόν πρέπει να ανταποκρίνεται από άποψη υγείας και ασφαλείας προκειμένου να διατίθεται στο εμπόριο.

2. Εάν δεν υπάρχουν οι ειδικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η συμφωνία ενός προϊόντος προς τη γενική επιταγή ασφαλείας κρίνεται βάσει των μη υποχρεωτικών εθνικών προτύπων που μεταφέρουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο ή, εφόσον υπάρχουν, των κοινοτικών τεχνικών προδιαγραφών ή, ελλείψει αυτών, των προτύπων που εκδίδονται στο κράτος μέλος στο οποίο κυκλοφορεί το προϊόν, των κανόνων ορθής συμπεριφοράς όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια οι οποίοι ισχύουν στον συγκεκριμένο τομέα, ή ακόμη των τεχνικών και τεχνολογικών γνώσεων

καθώς και της ασφαλείας την οποία μπορούν ευλόγως να αναμένουν οι καταναλωτές.

3. Η συμφωνία ενός προϊόντος προς τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να λαμβάνουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα για να περιορίζουν τη διάθεσή του στην αγορά ή να ζητούν την απόσυρσή του από την αγορά εάν, παρά τη συμφωνία αυτή, αποδεικνύεται ότι το προϊόν είναι επικίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών.

ΤΙΤΛΟΣ III

Υποχρεώσεις και εξουσίες των κρατών μελών

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να επιβάλλουν στους παραγωγούς και τους διανομείς να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της παρούσας οδηγίας ούτως ώστε τα προϊόντα που διαθέτουν στην αγορά να είναι ασφαλή.

Τα κράτη μέλη πρέπει, ιδιαιτέρως, να συστήνουν ή να ορίζουν τις αρχές στις οποίες ανατίθεται ο έλεγχος της συμφωνίας των προϊόντων με την υποχρέωση να διατίθενται στην αγορά μόνον ασφαλή προϊόντα, μεριμνώντας ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων που πρέπει να λαμβάνουν δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να επιβάλλουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις αρχές αυτές στην Επιτροπή, η οποία διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 5, τα κράτη μέλη διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες, οι οποίες ασκούνται ανάλογα με τη σοβαρότητα του κινδύνου και εντός του πλαισίου της συνθήκης, ιδίως δε των άρθρων 30 και 36, για να λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία αποσκοπούν, μεταξύ άλλων:

- α) στη διοργάνωση, έστω και μετά τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ως ασφαλούς, κατάλληλων ελέγχων των χαρακτηριστικών ασφαλείας του προϊόντος, σε επαρκή κλίμακα, μέχρι το τελευταίο στάδιο της χρήσης ή της κατανάλωσής του
- β) στην απαίτηση όλων των αναγκαίων πληροφοριών από τα ενδιαφερόμενα μέρη
- γ) στη λήψη δειγμάτων ενός προϊόντος ή μιας σειράς προϊόντων για να τα υποβάλουν σε αναλύσεις ασφαλείας
- δ) στην επιβολή προϋποθέσεων για τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά, ούτως ώστε να το καταστήσουν

ασφαλές, και στην απαίτηση αναγραφής, στο προϊόν, κατάλληλων προειδοποιήσεων για τους τυχόν κινδύνους που παρουσιάζει·

- ε) στην υποχρέωση έγκαιρης και κατάλληλης ενημέρωσης, ακόμα και με τη δημοσίευση ειδικών προειδοποιήσεων, των προσώπων που ενδέχεται να εκτεθούν στον κίνδυνο που απορρέει από ένα προϊόν, για τον κίνδυνο αυτό·
- στ) στην προσωρινή απαγόρευση, κατά το διάστημα που απαιτείται για τη διενέργεια των διαφόρων ελέγχων, της προμήθειας, της πρότασης προμηθείας ή της έκθεσης ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας ενός προϊόντος, όταν υπάρχουν σαφείς και συγκλίνουσες ενδείξεις για τον επικίνδυνο χαρακτήρα τους·
- ζ) στην απαγόρευση διάθεσης στην αγορά ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας προϊόντων, που αποδεικνύονται επικίνδυνα, και στη θέσπιση των απαιτούμενων συνοδευτικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση της απαγόρευσης αυτής·
- η) στην αποτελεσματική και άμεση διοργάνωση της απόσυρσης ενός επικίνδυνου προϊόντος ή μιας επικίνδυνης παρτίδας προϊόντων που έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά και, εν ανάγκη, την καταστροφή τους υπό κατάλληλες συνθήκες.

2. Τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δυνάμει του παρόντος άρθρου απευθύνονται, ανάλογα με την περίπτωση:

- α) στον παραγωγό·
- β) στα όρια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, στους διανομείς, και ιδίως στο πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την πρώτη διανομή στην εθνική αγορά·
- γ) σε κάθε άλλο πρόσωπο, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο, για τη συνεργασία με τις δράσεις που αναλαμβάνονται για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι που απορρέουν από ένα προϊόν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Κοινοποίηση και ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 7

1. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει μέτρα που περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας προϊόντων στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή τους από την αγορά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η), κοινοποιεί τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, εφόσον η κοινοποίηση αυτή δεν επιβάλλεται από ειδική κοινοτική νομοθεσία, διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους τα έλαβε. Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει εάν τα μέτρα σχετίζονται με ένα συμβάν το οποίο έχει τοπικό αντίκτυπο και το οποίο, εν πάση περιπτώσει, περιορίζεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών το συντομότερο δυνατόν. Εάν μετά τη διαβούλευση αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το μέτρο είναι δικαιολογημένο, ενημερώνει αμέσως σχετικά το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία καθώς και τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Εάν, μετά τη διαβούλευση αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το μέτρο είναι αδικαιολόγητο, ενημερώνει αμέσως σχετικά το κράτος μέλος που ανέλαβε την πρωτοβουλία.

ΤΙΤΛΟΣ V

Επείγουσες καταστάσεις και επεμβάσεις σε κοινοτικό επίπεδο

Άρθρο 8

1. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει ή αποφασίζει να λάβει επείγοντα μέτρα για να εμποδίσει, να περιορίσει ή να υποβάλει, σε ιδιαίτερους όρους, την εμπορία ή τη μετέπειτα χρήση, στο έδαφός του, ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας ενός προϊόντος, λόγω του σοβαρού και άμεσου κινδύνου που παρουσιάζουν για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, το προϊόν αυτό ή η παρτίδα αυτή προϊόντος, ενημερώνει επείγοντως την Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση ότι η υποχρέωση αυτή δεν προβλέπεται από ισοδύναμες διαδικασίες στα πλαίσια άλλων κοινοτικών πράξεων.

Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει εάν τα αποτελέσματα του κινδύνου δεν υπερβαίνουν ή δεν μπορούν να υπερβούν το έδαφος του οικείου κράτους μέλους.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με την ύπαρξη σοβαρού και άμεσου κινδύνου, ακόμη και πριν αποφασίσουν να λάβουν τα σχετικά μέτρα.

2. Μόλις λάβει τις πληροφορίες αυτές, η Επιτροπή ελέγχει τη συμφωνία τους με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και τις διαβιβάζει στα υπόλοιπα κράτη μέλη, τα οποία, στη συνέχεια, κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνουν.

3. Οι λεπτομερείς διαδικασίες για το κοινοτικό σύστημα ενημέρωσης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο περιέχονται στο παράρτημα. Η Επιτροπή προσαρμόζει τις λεπτομερείς αυτές διαδικασίες με την διαδικασία του άρθρου 11.

Άρθρο 9

Εάν η Επιτροπή, μέσω της κοινοποίησης εκ μέρους ενός κράτους μέλους ή μέσω πληροφοριών που της διαβιβάζει ένα κράτος μέλος, ιδίως βάσει των άρθρων 7 και 8, γνωρίζει την ύπαρξη σοβαρού και άμεσου κινδύνου που παρουσιάζει ένα προϊόν για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών διάφορα κράτη μέλη και

- α) εάν ένα περισσότερα κράτη μέλη έχουν λάβει μέτρα με τα οποία περιορίζεται η διάθεση του προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλεται η απόσυρσή του από την αγορά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η) και
- β) εάν υπάρχει διαφορά μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την θέσπιση μέτρων για τον εν λόγω κίνδυνο και
- γ) εάν ο κίνδυνος δεν είναι δυνατόν, λόγω της φύσεως του προβλήματος ασφαλείας που θέτει το προϊόν και λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, να αντιμετωπιστεί στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται από τις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που ισχύουν για το συγκεκριμένο προϊόν ή τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων και
- δ) εάν ο κίνδυνος είναι δυνατόν να εξαλειφθεί αποτελεσματικά μόνον με τη θέσπιση κατάλληλων μέτρων τα οποία θα εφαρμόζονται σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία της υγείας και της ασφαλείας των καταναλωτών και η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς,

η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη των κρατών μελών και μετά από αίτηση ενός τουλάχιστον κράτους μέλους, μπορεί να εκδίδει απόφαση, με τη διαδικασία του άρθρου 11, η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λάβουν προσωρινά μέτρα, μεταξύ εκείνων τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η).

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή έκτακτης ανάγκης η οποία είναι αρμόδια για την ασφάλεια των προϊόντων και η οποία καλείται στο εξής «επιτροπή». Η επιτροπή απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 στοιχείο γ), εξασφαλίζεται στενή συνεργασία μεταξύ της επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και των άλλων επιτροπών που συστήνονται με ειδική κοινοτική ρύθμιση και που επικουρούν την Επιτροπή όσον αφορά τις πλευρές υγείας και ασφαλείας του συγκεκριμένου προϊόντος.

Άρθρο 11

1. Οι αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή, αφού ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 9, διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, και η οποία, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως

της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζεται στο προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής. Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν 15 ημέρες μετά την υποβολή του θέματος στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφανθεί κατά των εν λόγω μέτρων, με απλή πλειοψηφία.

2. Η διάρκεια ισχύος των μέτρων που θεσπίζονται με την παρούσα διαδικασία δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Η περίοδος αυτή μπορεί να παρατείνεται με την ίδια διαδικασία.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή, εντός δέκα το πολύ ημερών, των αποφάσεων που εκδίδονται με την παρούσα διαδικασία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται με την παρούσα διαδικασία παρέχουν, εντός ενός μηνός, στα ενδιαφερόμενα μέρη, τη δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό τους να υποχρεούνται να μην κοινολογούν πληροφορίες που συλλέγονται κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας και οι οποίες, λόγω της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, εκτός από τις πληροφορίες που αφορούν τα χαρακτηριστικά ασφαλείας ενός συγκεκριμένου προϊόντος, των οποίων επιβάλλεται η κοινολόγηση, εάν το απαιτούν οι περιστάσεις, προκειμένου να προστατευθεί η υγεία και η ασφάλεια των προσώπων.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Διάφορες και τελικές διατάξεις

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

1. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και οι οποίες περιορίζουν τη διάθεση στην αγορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος, ή οι οποίες επιβάλλουν την απόσυρσή του από την αγορά πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως. Οι αποφάσεις αυτές πρέπει να κοινοποιούνται, το συντομότερο δυνατόν, στο ενδιαφερόμενο μέρος, και να αναφέρουν τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του οικείου κράτους μέλους καθώς και τις προθεσμίες εντός των οποίων είναι δυνατόν να ασκηθούν τα μέσα αυτά.

Στο μέτρο του δυνατού, τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν τη γνώμη τους πριν τη θέσπιση του μέτρου. Εάν, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα των ληπτέων μέτρων, δεν πραγματοποιείται διαβούλευση, πρέπει να πραγματοποιείται, εν ευθέτω χρόνω, μετά τη θέση σε εφαρμογή του μέτρου.

Τα μέτρα που επιβάλλουν την απόσυρση ενός προϊόντος από την αγορά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη μέριμνα να παροτρυνθούν οι διανομείς, οι χρήστες και οι καταναλωτές να συμβάλουν στην εφαρμογή των μέτρων αυτών.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει δυνατότητα προσφυγής, ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών, κατά των μέτρων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές τα οποία περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή του.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή του δεν προδικάζουν επ' ουδενί την εκτίμηση, από την άποψη των διατάξεων του εθνικού ποινικού δικαίου, που εφαρμόζεται, εν προκειμένω, της ευθύνης του μέρους στο οποίο απευθύνονται.

Άρθρο 15

Κάθε δύο χρόνια, αρχής γενομένης από την ημερομηνία έκδοσης, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και βάσει εκθέσεως της Επιτροπής

για την κτηθείσα πείρα, η οποία συνοδεύεται από κατάλληλες προτάσεις, το Συμβούλιο αποφασίζει την ενδεχόμενη προσαρμογή της παρούσας οδηγίας, προκειμένου, ιδίως, να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 2 στοιχείο α) καθώς και τη σκοπιμότητα να τροποποιηθούν οι διατάξεις του τίτλου V.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 29 Ιουνίου 1994. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι θεσπιζόμενες διατάξεις εφαρμόζονται από τις 29 Ιουνίου 1994.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18

Η απόφαση 89/45/EOK καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Carlos BORREGO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

1. Το σύστημα καλύπτει τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας.

Δεν αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα, τα οποία διέπονται από τις οδηγίες 75/319/ΕΟΚ και 81/851/ΕΟΚ καθώς και τα ζώα, για τα οποία ισχύει η οδηγία 82/894/ΕΟΚ, και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης, στο μέτρο που καλύπτονται από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ και το σύστημα για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης λόγω ακτινοβολιών που καλύπτει την εκτεταμένη μόλυνση των προϊόντων (απόφαση 87/600/Ευρατόμ), διότι υπόκεινται σε ισοδύναμες διαδικασίες κοινοποίησης.

2. Το σύστημα αποσκοπεί κυρίως στην ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση σοβαρού και άμεσου κινδύνου για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών. Δεν είναι δυνατόν να καθιερωθούν ακριβή κριτήρια σχετικά με το τι ακριβώς αποτελεί άμεσο και σοβαρό κίνδυνο. Για το λόγο αυτό οι εθνικές αρχές θα πρέπει να κρίνουν κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ανάλογα με τα εγγενή χαρακτηριστικά της. Πρέπει να σημειωθεί ότι, επειδή το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας αφορά τους άμεσους κινδύνους που διατρέχουν οι καταναλωτές από ένα προϊόν, δεν λαμβάνονται υπόψη τα προϊόντα που παρουσιάζουν πιθανούς μακροπρόθεσμους κινδύνους, για τους οποίους απαιτείται μελέτη ενδεχόμενων τεχνολογικών μεταβολών μέσω οδηγιών και προτύπων.
3. Από τη στιγμή που εντοπίζεται ένας σοβαρός και άμεσος κίνδυνος, η εθνική αρχή ζητεί, στο μέτρο του εφικτού και του σκόπιμου, τη γνώμη του παραγωγού ή του διανομέα του συγκεκριμένου προϊόντος. Οι απόψεις τους, καθώς και οι πληροφορίες που γνωστοποιούν μπορούν να αποβαίνουν χρήσιμες τόσο στις διοικήσεις των κρατών μελών όσο και στην Επιτροπή για τον καθορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν και για να διασφαλισθεί ότι ο καταναλωτής θα προστατευθεί με την ελάχιστη δυνατή αναστάτωση στο εμπόριο. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να επιδιώκουν την απόκτηση όσο το δυνατόν περισσότερων πληροφοριών για τα προϊόντα και για τη φύση του κινδύνου, φροντίζοντας να συνδυάζουν αυτόν το στόχο με την ταχύτητα της απόκτησης των πληροφοριών αυτών.

4. Από τη στιγμή που ένα κράτος μέλος εντοπίζει ένα σοβαρό και άμεσο κίνδυνο, τα αποτελέσματα του οποίου εκτείνονται ή θα μπορούσαν να επεκταθούν πέραν του εδάφους του, και έχουν ληφθεί ή έχουν αποφασιστεί μέτρα, ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος αναφέρει ότι οι πληροφορίες αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 8 της παρούσας οδηγίας. Η σχετική κοινοποίηση περιέχει τις διαθέσιμες διευκρινίσεις, ιδιαίτερες δε, όσον αφορά:

- τις πληροφορίες για την αναγνώριση του προϊόντος
- ποιος είναι ο κίνδυνος που παρουσιάζει, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων οιασδήποτε δοκιμών ή αναλύσεων, που συμβάλλουν στην εκτίμηση του μεγέθους του κινδύνου
- ποια είναι η φύση των μέτρων που έχουν ληφθεί ή έχουν αποφασιστεί
- πληροφορίες για την αλυσίδα διανομής, όταν υπάρχει δυνατότητα να συγκεντρωθούν.

Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να διαβιβάζονται γραπτώς, κατά προτίμηση με τэлеξ ή τэлеφαξ, μπορεί όμως να προηγείται τηλεφωνική επικοινωνία με την Επιτροπή. Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η ταχύτητα με την οποία διαβιβάζεται η πληροφορία είναι κρίσιμης σημασίας για το σύστημα.

5. Με την επιφύλαξη του σημείου 4, τα κράτη μέλη μπορούν κατά περίπτωση να διαβιβάσουν πληροφορίες στην Επιτροπή κατά το στάδιο που προηγείται της απόφασης για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Πράγματι η άμεση επαφή με αυτήν, μόλις διαπιστωθεί ένας κίνδυνος ή υπάρχουν υπόνοιες για έναν κίνδυνο, μπορεί να διευκολύνει τη λήψη προληπτικών μέτρων.
6. Εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί ορισμένες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα, πρέπει να το διευκρινίσει και να αιτιολογήσει το αίτημά του να παραμείνουν οι πληροφορίες αυτές εμπιστευτικές, λαμβάνοντας υπόψη όμως ότι η ανάγκη να ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία των καταναλωτών, υπερισχύει συνήθως της τήρησης του εμπιστευτικού χαρακτήρα. Πάντως, υπενθυμίζεται ότι λαμβάνεται πρόνοια σε όλες τις περιπτώσεις, τόσο από την Επιτροπή όσο και από τα μέλη του αρμόδιου δικτύου στα κράτη μέλη, για να αποφεύγεται η άσκοπη κοινολόγηση πληροφοριών που μπορεί να βλάψει το σήμα ενός προϊόντος ή μιας σειράς προϊόντων.
7. Η Επιτροπή ελέγχει αν οι ληφθείσες πληροφορίες είναι σύμφωνες με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας, έρχεται σε επαφή με το κοινοποιούν κράτος μέλος, εάν χρειάζεται, και τις διαβιβάζει επειγόντως με τэлеξ ή τэлеφαξ στις αρμόδιες αρχές των υπόλοιπων κρατών μελών, με αντίγραφο σε κάθε μόνιμη αντιπροσωπεία παράλληλα με την αποστολή του τэлеξ, μπορεί να υπάρξει και τηλεφωνική επαφή με τις εν λόγω αρχές. Η

Επιτροπή μπορεί επίσης να έλθει σε επαφή με το κράτος το φερόμενο ως κράτος καταγωγής του προϊόντος, για να προβεί στους αναγκαίους ελέγχους.

8. Ταυτόχρονα η Επιτροπή, εφόσον το κρίνει αναγκαίο και για να συμπληρώσει τις πληροφορίες που έλαβε, μπορεί, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, να προβεί σε έρευνα με δική της πρωτοβουλία, ή/και να συγκαλέσει την επιτροπή έκτακτης ανάγκης που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.
Σε περίπτωση παρόμοιας έρευνας, τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή τα ζητούμενα στοιχεία κατά το μέτρο του δυνατού.
9. Τα λοιπά κράτη μέλη καλούνται, εφόσον είναι δυνατόν, να ενημερώνουν την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, για τα ακόλουθα:
 - α) ότι το προϊόν έχει διατεθεί στην αγορά τους
 - β) συμπληρωματικές πληροφορίες που έχουν για το συγκεκριμένο κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων οιονδήποτε δοκιμών ή αναλύσεων για την αξιολόγηση του μεγέθους του κινδύνου, και ούτως ή άλλως πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή, όσο το δυνατόν συντομότερα, για τα ακόλουθα:
 - γ) τα μέτρα που έχουν ληφθεί ή αποφασιστεί, όπως αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας
 - δ) πότε ανευρέθη το προϊόν που αναφέρουν οι πληροφορίες στο έδαφός τους χωρίς όμως να ληφθούν ή να αποφασιστούν μέτρα καθώς και το λόγο για τον οποίο δεν ελήφθησαν μέτρα.
10. Η Επιτροπή μπορεί, με βάση την εξέλιξη της συγκεκριμένης περίπτωσης και τις πληροφορίες που έχει από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το προηγούμενο σημείο 9, να συγκαλέσει την προαναφερόμενη επιτροπή έκτακτης ανάγκης ούτως ώστε να ανταλλάγουν απόψεις για τα αποτελέσματα και για την αξιολόγηση των μέτρων που έχουν ληφθεί. Η επιτροπή έκτακτης ανάγκης μπορεί επίσης να συγκαληθεί εφόσον το ζητήσει αντιπρόσωπος ενός κράτους μέλους.
11. Η Επιτροπή, μέσω των δικών της εσωτερικών διαδικασιών συντονισμού, πρέπει να προσπαθεί:
 - α) να αποφεύγει την άνευ λόγου επανάληψη των κοινοποιήσεων
 - β) να χρησιμοποιεί σε όλη της την έκταση τις γνώσεις και την πείρα που διαθέτει
 - γ) να κρατεί τις άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες πλήρως ενήμερες
 - δ) να διασφαλίζει ότι οι συζητήσεις που πραγματοποιούνται στις διάφορες επιτροπές διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας.
12. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται, εκτός από τα άμεσα μέτρα που έλαβε ή αποφάσισε λόγω σοβαρών και άμεσων κινδύνων, να τροποποιήσει τις γενικές ρυθμίσεις του με την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών, πρέπει να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή ενόσω αυτές βρίσκονται στο στάδιο του σχεδίου, σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ, αναφέροντας, εάν κρίνει σκόπιμο, τους έκτακτους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας.
13. Η επιτροπή έκτακτης ανάγκης, για να έχει πλήρη άποψη της κατάστασης, πρέπει να ενημερώνεται περιοδικά σχετικά με όλες τις κοινοποιήσεις που παραλαμβάνονται και για τη συνέχεια που τους δίδεται. Σχετικά με τα σημεία 8 και 10 παραπάνω, στις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών ή/και των επιτροπών που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία η οποία διέπει ειδικά προϊόντα ή τομείς προϊόντων, τα εν λόγω σημεία αφορούν και τις επιτροπές αυτές. Στις περιπτώσεις εκείνες που δεν συμμετέχει η επιτροπή έκτακτης ανάγκης και δεν προβλέπονται βάσει της παραγράφου 11 στοιχείο δ), ενημερώνονται τα κέντρα επαφής για κάθε ανταλλαγή απόψεων σε άλλες επιτροπές.
14. Προς το παρόν υπάρχουν δύο δίκτυα κέντρων επαφής: το δίκτυο που αφορά τα προϊόντα διατροφής και το δίκτυο που αφορά τα προϊόντα εκτός των ειδών διατροφής. Ο κατάλογος των κέντρων επαφής και των αρμοδίων υπαλλήλων για τα δύο δίκτυα, με τους αριθμούς τηλεφώνου, τέλεξ και τέλεφαξ και τις διευθύνσεις, είναι εμπιστευτικός και διανέμεται μόνον στα μέλη του δικτύου. Ο κατάλογος αυτός επιτρέπει την πραγματοποίηση επαφών με την Επιτροπή και μεταξύ των κρατών μελών έτσι ώστε να διευκολύνεται η διασαφήνιση λεπτομερειών. Όταν από επαφές του είδους αυτού μεταξύ κρατών μελών, προκύπτουν νέες πληροφορίες γενικού ενδιαφέροντος, το κράτος μέλος που είχε την πρωτοβουλία της διμερούς επαφής ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Μόνον οι πληροφορίες που παραλαμβάνονται ή επιβεβαιώνονται μέσω των κέντρων επαφής των κρατών μελών, μπορούν να θεωρούνται ότι λαμβάνονται με τη διαδικασία της ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών.

Κάθε χρόνο, η Επιτροπή συντάσσει απολογισμό περί της αποτελεσματικότητας του δικτύου, των αναγκαίων βελτιώσεων και της προόδου που έχει σημειωθεί στην τεχνολογία των επικοινωνιών μεταξύ των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την εκτέλεση.